

Ἐκ τῶν παλαιῶν θαμῶνων τῆς οὐδεῖς, πλὴν ἐμοῦ, τὴν ἠκολούθησε. Ἐν τῷ κήπῳ ἐκείνῳ ἀνεγνώρισα ὅπως νέα πρόσωπα, πάντα ἐντίμων λεμβούχων καὶ ὀπωροπωλῶν. Τὸ τρυφερὸν φύλον δὲν ἀντεπροσώπευον εἰμὴ δύο μαντηλοφόροι, μόλις πρὸ τινων στιγμῶν ἐκ τῆς εὐπαράμῳου Ἀνδρου ἀφίχθῃσαι.

Πλῆξις, πλῆξις, πλῆξις!

Τόσοι μαγικοὶ περίπατοι, τόσα μέσα ἀπολαύσεων καὶ ὅμως ὅλα νεκρά, νεκρά! Ἄ, κύριοι Πειραιεῖς, ὁμολογήσατε, ὅτι εἰσθε ὀλίγον μαχμουρλήδες.

Ἀφείδε τὸν κήπον αὐτὸν, τὸν ἄμουσον καὶ μουσικόν, ἐβάδισα πρὸς τὸν ἐν Φρεαττύϊ βράχον μου.

Ἄν τὴν ἐπομένῃ Κυριακῇ μὲ ἴδητε Δραγάτσην, εἰς ἐκείνον θὰ ὀφείληται τοῦτο.

Μάριος.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Ὁ παρὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Εὐρίπου ἱστάμενος, εἰς δὲν ὄνειροπλή, παρατηρεῖ ὅτι τὸ ρεῦμα περιδινόμενον παρασύρει ἐκ τῶν ἀβύσσων τοῦ πελάγους παντοδαπὰς ὕλας, αἷς ῥίπτει ἐπὶ τῶν ἀκτῶν καὶ μάλιστα τὰς μᾶλλον *ξελαγαρισμένας*. Οὕτω καὶ ἡ ἐπιστρατεία τοῦ Τρικούπη, ἡ μεγάλη αὕτη τρικυμία, ἔρριπεν ἐπὶ μὲν τῆς ἀκτῆς τῆς Κυβερνήσεως τὸ μέγα *ξελαγαρισμένο γυαλόξυλο* Κουμουνδοῦρον, ἐπὶ δὲ τῆς διοικήσεως τὸν Νομάρχην Καλαμίδα, ὅστις ὅμως καὶ τοὶ παρασυρθεὶς ὑπὸ τινος κύματος δημοπρασίας, ἐβυθίσθη καὶ αὐτὸς εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου. Ἀλλὰ μὴ λυπηθῆτε τὰ τοιοῦτου εἶδους ὕλικά ἐξαφανίζονται, πλὴν δὲν φθίσρονται· διὰ τοῦτο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνεφάνη καὶ αὐθις εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Σιδιτανιδείου πελάγους, ἀλλὰ *καταμονοκλίσματό*. Ἐφερε μεθ' ἐαυτοῦ τοὺς *προκατακλυσμαίους ἀνθρώπους* ἢ *παλῶν ἀνθρώπους* οὓς ἀνεκάλυψε κειμένους πρὸ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζίης. Ποῦ τοὺς ἐμυρίσθη! Ἀλλὰ ὁ παρ' ἡμῖν ἀρχαιολόγος Δημήτριος ὁ Παπαναστασίου ἐξανίσταται κατὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Καλαμίδα, καὶ λέγει ὅτι πρῶτος αὐτοῦ εὗρε τμήμα *παλῶν ἀνθρώπου*. Μετὰ πολλὰς συζητήσεις κατεδείχθη ὅτι οἱ *παλῶν ἀνθρωποι* τοῦ Καλαμίδα, οὓς συνέστρεψε τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ, ἦσαν ἀραπάδες κατὰ τὴν ἐπαναστασιν ἐκεῖ που ταφέντες.

— Ὡς ὁ Πειραιεὺς ἔχει τὸν Γεώργιον τοῦ, ἡ Χαλκίς ἄλλοτε εἶχε τὸν αὐτοκράτορά της *Κωνσταντίνον τὸν Μαργαράκη*, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ὁποίου ἀρκετὰ ἐφιλοσόφησεν ἡ μακαρίτης «Εὐβοία» ἡ κοκκίνη, ἥδη δ' ἔχει τὸν μέγαν ἀστρονόμον της *Ἐπαμεινώνδα τὸν βαφά*, ὅστις πρὸ τινων μηνῶν ἀνεκάλυψεν ὅτι οἱ *πλατῆται* εἰσι *μελαγχολικοί*. Κατ' αὐτὸν μέγα κακὸν συμβήσεται τῇ Ἑλλάδι· ἀληθῶς δ' ἐπέτυχεν, διότι ἐν Ἀθήναις μὲν ἀνεφάνη ὁ ἐκ τῶν μαγικουριδίων κοιλιακὸς τύφος, ἐν δὲ τῇ Χαλκίδι μετ' ὀλίγον πατῆ τὸ *ἐδαφος* ὁ *γλυκύτατος*, ἔτοιμος νὰ περιδράμῃ τὴν Θεσσαλίαν ὡς φοβερά τις ἐπιδημία. Συνιστῶμεν τοῖς συμπολίταις νὰ κλεισθῶσι τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὰς οἰκίας των καὶ νὰ ἀφήσῃ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ εἰς μόνον τὸν καταρ-

τισθέντα βουλευτικὸν συνδυασμὸν, ὅστις ἔχει ἐμβολιασθῇ· Συνειθίζει αἰωνίως νὰ πατᾷ πάντοτε κατὰ τὴν ὀ γλυκύτατος παλαιὰν Ἑλλάδα ἢ Θεσσαλίαν, ἔχων ὡς ῥήτραν τοῦ τοῦ κομικοῦ Ἀντιφάνους.

Μακάριος ὁ βίος, ᾧ δεῖ μ' αἰεὶ καινὸν πόρον εὐρίσκειν, ὡς μάσσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.

Τοῦτο μόνον τὸ εὐχάριστον ὅτι δὲν ἔμαθεν ἀκόμη ὅτι εἰς τοὺς πρόποδας τῶν δύο πύργων, ἀρχαίου ἐνδοκίμου φρουρίου, ὑπάρχει ἑκτασίς γῆς, ἐνθα ἡ ἄμπελος ἀκμάζει, καὶ ἥς τὸ στρέμμα ἔχει χιλίας δραχμάς. Ἐὰν τὸ ἐγνώριζεν, ἀναμφιδόλως ἐκκηρύσσεται ἐθνικὴ, δυνάμει τοῦ περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμου, εἰτα δὲ Περρωτικῇ.

— Ἐν ἐκ τῶν πολλῶν *τερτιλιῶν* τοῦ γλυκυτάτου εἶναι καὶ ἡ εἰδήσις ὅτι οἱ φίλοι τοῦ δέον νὰ καταρτίσωσι τοὺς συνδυασμοὺς των· καὶ δὴ κατηρτίσθη ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλκίδος συνδυασμὸς ἐκ τῶν *δεσποτῶν* τοῦ δήμου Κηρέων καὶ Νηλέων, καὶ τῶν Κωνστ. Σιμιτζῆ δικηγόρου καὶ Δημ. Κριζώτου. Κατὰ τὰς μελλούσας δ' ἐκλογὰς οἱ χωρικοὶ δήμοι Κηρέων, Νηλέων, Μεσσαπίων καὶ Ἀηλαντίων θὰ μυδροβολήσωσι τοὺς δήμους Χαλκιδίων καὶ Αἰδέων διὰ 2,500 σφαιρών. Οἱ μείναντες ἔξω τῆς αὐτῆς δικηγόροι ὑποψήφιοι τρώγους τοὺς μύστακας των. Ἐὰν ὁ *μπαμπούλας* τῆς διαλύσεως ἐπιτύχῃ καὶ ἡ νῦν βουλὴ ζήσῃ, τότε μίαν λύπην θὰ εἰσθάνωμεν, διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Σιμιτζῆ, οὗτινος αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ μύστακος κατελευκάνθησαν ἐκ τῆς ἀνησυχίας. Ὁ συνδυασμὸς οὗτος ἀριθμεῖ τρεῖς Κουμουνδοουριστάς καὶ ἓνα Τρικουπιστὴν, τὸν κ. Βουδούρην.

— Τοὺς ἐντεῦθεν διελθόντας βασιλικούς ἐπιτρόπους Λαρίσεως καὶ Τρικάλων συνώδευσεν καὶ ὁ γνωστὸς Κοκοράδας, ὅστις καθ' ἃ λέγεται, στέλλεται ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀγοράσῃ τὰ δημόσια κτίρια. Κοκοράδας καὶ Κωνσταντινίδης! Τί χρυσὴ συνωρίς!

— Περὶ τὸ λυκαυγὲς τῆς σήμερον χωρική τις ἐξ Ἀμπελίων, ἥς τὸ ὄνομα δὲν ἐμάθομεν, ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ Λέοντινα ἐκ Δοκοῦ, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑποσχόμενος αὐτῇ γάμον, πῦξεν τὸ προσωπικόν της διὰ δύο τέκνων. Ἡ κόρη-γυνὴ ἄμα ἔμαθεν ὅτι ὁ ἐραστής της νυμφευεταί μετ' ἄλλης, ἤλθε εἰς τὰς ἀψίδας τοῦ ὑδραγωγείου καὶ ἐκεῖ κρυβεῖσα, πυροβολεῖ κατὰ τοῦ ἀπατήσαντος αὐτὴν ἐραστοῦ, καὶ ταυτοχρόνως σύρει μάχαιραν καὶ ἐπιτίθεται κατ' αὐτοῦ. Ἐκεῖ που διερχόμενοι χωροφύλακες τινες συνέλαβον αὐτὴν καὶ δὲν ἀφῆκαν τὴν μάχαιραν νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὅτι τὸ πιστόλιον ἤρχισε. Ἐὰν ἡ ἰδιοτροπία αὕτη τῆς ἀπατηθείσης κόρης, ἐνεκλιματίζετο κατὰ τὸ 1878 καὶ 1880—1881 ἐν τῇ πόλει, ἀναμφιδόλως ἠθέλομεν γίνεσθαι πολέμου σπαρταζικαρδίου. Πλὴν θὰ ἦτο κάλλιστον· διότι οἱ ἀγωνισταὶ τῆς ἐφεδρείας καὶ ἐπιστρατείας θὰ ἐγίνοντο ἀρρενωπώτεροι καὶ πολεμικώτεροι.

Ἄλλοτε περισσότερα.

Μηλοῦμ,

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἡ πόλις εἶναι εἰς κίνησιν ἕνεκα δύο τινων, τῆς ἀγγελλίας διαδόσεως τοῦ βασιλέως καὶ Ἀλφρακοῦ διὰ τὴν νεοκτιθεῖσαν Καραπανίαν (Ἄρταν), καὶ διὰ γενομένην στυγερὰν δολοφονίαν Κεφαλληνός τινος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως

κατερχομένου εἰς τὴν πατρίδα του. Καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς δὲν διέβη ἀκόμη, ἀλλὰ καὶ ἂν διαβῇ δὲν θὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν πόλιν, διότι ἔχει τὴν συνθήκειαν, ἀγνωστον ποῦ ἀποδοτέον, νὰ τραβᾷ ἀνοικτὰ πάντοτε ὁσάκις διαβαίνει, μ' ὅλην τὴν φιλοβασιλικότητα τοῦ δημάρχου κ. Κανακάρη καὶ τὰ ἐπαυσιλημμένα κατὰ περιόδους συγχαρητήρια καὶ λοιπὰ τηλεγραφήματά του πρὸς τὴν Μεγαλειότητά Του· ὁ δὲ Ἀλφαινοῦ μ' ὅλην τὴν καλὴν ὑποδοχὴν, ἥς ἔτυχε κατὰ τὴν τελευταίαν περιόδειαν του, δὲν πιστεύω νὰ ἐλησμόνησε καὶ τὴν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ παράταξιν τῶν κάρρων πρὸ τῆς ἀποβάθρας κατὰ τινὰ οὐχὶ μεμακρυσμένην ἀπόδοσιν του, καθ' ἣν ἠναγκάσθη νὰ διαβῇ πηδῶν ἀπὸ κάρρου εἰς κάρρον ἐπὶ πολλὴν ὥραν ὅαν πούλακι στὰ κλαδιά, οὔτε τὴν προπερυσινὴν διὰ βροχῆς κρομμύων, λεμονίων καὶ συριγμῶν τοῦ κ. Τρικούπη, ἣν ὅμως διεδέχθη καὶ ἐπεσκίασεν ἡ περυσινὴ ἐν ζητωκραυγαῖς καὶ ὀμπρελλοφορίᾳ καὶ λόγοις, καὶ δὲν θὰ δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἐν βραχεὶ τακτικὴν μετὰ βολὴν τοῦ ἰδίου τούτου λαοῦ καὶ ἰσῶς καὶ ἂν ὁ ἴδιος βασιλεὺς προτείνῃ νὰ ἐξιληθῶσιν, ὁ πονηρὸς Μεσσήνιος δὲν θὰ θελήσῃ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ποιῶν διὰ μυριοστὴν φορὰ ἐπίκλησιν εἰς τὴν ποδᾶγραν του. *Ἄς ᾔναι λοιπὸν καλὰ καὶ μετ' ἐξέλιξιν. Τὸ μόνον καλὸν ἐκ τῆς διαβάσεως ταύτης εἶναι ὅτι ἔχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἐκνίζωμεν τὰ Σπετσοῦδραϊοτάκια τοῦ «Γεωργίου», τῆς «Ἑλλάδος» καὶ τῶν «Σπετσῶν», ἅτινα ὁμοῦσι πρὸ τινων ἡμερῶν ἐδῶ καὶ νὰ θαυμάσωμεν τὴν κοσμιότητά των, τὸ παράστημα καὶ τοὺς χοροὺς των, ὡς θαυμάσαμεν καὶ τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς ὅπερ εἶχε τὴν καλωσύνην ὁ «Γεωργίος» νὰ μᾶς ἐκπέμψῃ ἐπὶ ὥρας τινάς.

Τὰ δὲ τῆς δολοφονίας ἔχουσιν ὡς ἐξῆς. Ἐπιστρέφων ἐκ τῆς ἐξοχῆς ὁ ἀποτυχὼν ὑποψήριος Δήμαρχος Ψωφίδος κ. Χρ. Μεϊντάνης εὗρεν ὄρθρου βαθείας ἄνθρωπον νεκρὸν καθήμενον παρὰ τὴν μάνδραν τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου, ἔχοντα τὸν ἑνα πόδα ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ τὸ ἐρυθρόν του ζωνάριον δεδεμένον εἰς τὸν λαιμόν του, διερχόμενον διὰ τοῦ δεξιοῦ του ποδὸς καὶ συρόμενον διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, εἰς στάσιν δηλ. προδίδουσαν ἄνθρωπον αὐτοχειριασθέντα, ἀνήγγειλε ἀμέσως εἰς τὰς ἀρχὰς τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ νεκρὸς ἐξετέθη εἰς θέαν πρὸς ἀναγνώρισιν ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ· ἦτο ἄνθρωπος μεσήλικς, ῥωμαλέος, μὴ φέρων μὲν ἔχνη βίας οὐδαμοῦ, ἀλλ' ὅμως οὐδ' ἐπὶ τοῦ τραχήλου φέρων μώλωπας ἢ ἐντυπώσεις, ἃς κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπέφερεν ὁ διὰ τοῦ ζωνarioύ πνιγμός. Ἐν ὑπετίθετο ὅτι εἶναι ποτε δυνατόν νὰ πνιγῇ τις καθήμενος καὶ πιέζων διὰ τοῦ ποδὸς σχοινίον ἢ ζώνην δεδεμένην εἰς τὸν τράχηλόν του, χωρὶς ν' ἀποκάμῃ ὁ πούς του καὶ μεταμνηθῇ ἐκ τῶν πόνων, οὐκ κατ' ἀρέσκειαν θὰ ᾔστανε βαθμὴν. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀπεκλείσθη ἡ πιθανότης τῆς αὐτοχειρίας καὶ δὲν εὗρεθῃ ἄλλου τοῦ σώματος ἔχνος τι ἔλυον καὶ τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν του σφικτοδεμένον μανδήλιον καὶ τότε ἐφάνη εἰς τὸ ἄνωτερον μέρος τοῦ μετώπου ἐντύπωσις τις, ἐρυθρομέλαινα δίκην στεφάνης φέρουσα εἰς τὸ κάτω χεῖλος τῆς ἀδοθείας καὶ μικρᾶς, ἀλλὰ συχνᾶς ἐκχυλώσεως, καίτοι οἱ ἀπλοῦστεροι ἀπέδωκαν τὴν ἐντύπωσιν ταύτην εἰς τὸ μανδήλιον καὶ ὁ φίλος μου κ. Μεϊντάνης τὰ ἐκχυλώσεις καὶ μικρὰς ἐκδοράς εἰς μύρμηκας, οὐς εἶδεν ἐκεῖ ἀφθόγους· ὅσοι ὅμως εἶχον ἴδει τὸν ἔξω κόσμον, ἢ ἐὰν ἠκούσαν πολλὰ περὶ αὐτοῦ, ἀνεγνώρισαν ἐκεῖ τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου καὶ ἐχαρκτηρίσαν τὸ ὄργανον τοῦ φόνου ὡς αἰδηροσπεράνην ἐκ τῶν ἐπὶ τούτῳ κατασκευαζομένων ἐν τοῖς

πενεποῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ νεκρὸς δὲν εἶχεν εἰς ἀναγνώρισθῇ ὅτε εἶπε τις ὅτι ὁμοιάζει μὲ τὸν τὰς ἐργασίας, εἰς οὗ τὴν οἰκίαν ἐστειλαν νὰ ἐρωτήσουν ἂν ζῇ, καὶ ὅστις μετ' ὀλίγον ἐφέρετο ὑπὸ κλητῆρος διαμαρτυρούμενος καὶ φωνάζων, ἀβρεῖ ἀδερφε, ἐγὼ ζῶ καὶ ὑπάρχω, δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ σκοτωμένος, ἀφῆστέ με, ἀδέρφια, ἐγὼ ὑπάρχω. Ἀνεγνώρισθῃ τέλος πάντων ὁ φονευθεὶς ὡς Κεφαλλὴν, λείπων 15 ἐτη ἐκ τῆς πατρίδος του, ἐλθὼν πρὸ μίαις ἡμέραις καὶ μεταβαίνων νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν οἰκογενεῖάν του μετὰ, τίς οἶδεν, ὁποῖαν Ὀδύσειαν. Συνελήφθησαν ὡς ὑποπτοὶ τρεῖς ἐλθόντες διὰ τοῦ ἰδίου ἀτμοπλοίου μετ' αὐτοῦ, μεθ' ὧν ἦτο τὴν προτεραίαν, καὶ εὗρεθῃσαν ἐπ' αὐτῶν ἀνὰ 13 λίραι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἑνός, ἀποπειραθέντος μάλιστα νὰ διαφθεῖρῃ καὶ τὸν μοναδικὸν εἰς τὰ ἑλληνικὰ χρονικά ἀδέκαστον εὗρεθέντα ἐλητῆρα, Σπυρίδωνα τὸν φαλακρὸν, εὗρεθῃ ἡ κλεῖς τοῦ κιβωτίου τοῦ φονευθέντος. Ἡ ἀνάκρισις ἐργάζεται δραστηρίως καὶ στερεῶς, κοινολογεῖται ὅμως ὅτι ὁ μακαρίτης ἦτο καὶ οὗτος μέλος τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης μὲ τοὺς φονεῖς τοῦ λωποδυτικῆς ἀδελφότητος, ἐδρευούσης ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ καὶ προκειμένου περὶ διανομῆς ἐστεφανώθῃ μὲ τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον ὑπὸ τῶν συντρόφων του, τίς οἶδε καὶ οὗτος πόσους στεφανώσας, κατ' ἄλλην δὲ φήμην ἦτο βιομήχανος ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου του θησαυρίσας σὶά ξένα, τὸν ὁποῖον ἀκολουθήσαντες οἱ λωποδύται ἐφόνευσαν, μόλις τοῖς ἐδόθη εὐκαιρία, περιβαλόντες διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον τὴν ζώνην του εἰς τὸν λαιμόν. Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιστάσει δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃσι μεγαλειότερον εὐεργέτημα διὰ τὴν κοινωνίαν ἀπαλλάξαντες αὐτὴν τοῦ μακαρίτου καὶ ἑαυτῶν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ πόσον εἶναι λυπηρὸν μετὰ δεκαπενταετῆς κόπους καὶ μόχθους νὰ εὕρῃ τὸν θάνατον, μόλις εἶδε τὰ βραῦνὰ τῆς πατρίδος του καὶ μόλις εἶχε μεταβῇ εἰς προσκύνειαν τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου ἐπὶ τῇ αἰθίᾳ του εἰς τὴν πατρίδα προπεγγίσει! Ὅποια ὑπόθεσις διὰ δραματοποιήσιν! Εὗρεθῃσαν ἐν τῷ κιβωτίῳ του δύο ἢ τρεῖς ὥρολογια καὶ πολλὰ εἶδη προωρισμένα διὰ δῶρα τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, ἅτινα θὰ εἶχεν ἀφήσει νήπια. *Ἄς ἀφήσωμεν νὰ μᾶς φωτίσῃ ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἀνακρίσεως, ἥτις θὰ κανονίσῃ ἂν πρέπη νὰ λυπηθῶμεν πολὺ ἢ ὀλίγον διὰ τὸν συμβάντα φόνον.

Παρατηρήθη καὶ εἰς τὴν ὥραιαν ταύτην πόλιν ἐκτὸς τῶν συχνῶν ἀρπαγῶν καὶ βιασμῶν, ὧν τὰ ποινικὰ πιάνκια βριθουσι, καὶ τὰ ἀστυνομ. δελτία περιγράφουσι μέχρι κυνηγίου πολλὰκις τὰς λεπτομερείας, ἀφηγούμενα π. χ. πόσοι καὶ ποσάκις καὶ ποῦ καὶ πῶς ἐβίασαν, ἢ διὰ νὰ μεταχειρισθῶν τὴν ἀστυνομικὴν φράσιν, ἠσέλησαν ἐπὶ τοῦ... ἢ τῆς... (οὐχὶ ἄνευ ἐρυθρίματος γράφω οὕτως, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἐρυθρίωσιν ἐκάστοτε οἱ ἀναγινώσκοντες τὰ ἀστυν. δελτία κάλλιον νὰ ἐρυθριάσωσιν ἅπαντες ἐπὶ καὶ πιστεύω νὰ παύσῃ καὶ τὸ ἀστοπὸν τοῦτο μόλις ἤδη καταγγελλῶν) ἔλεγον λοιπὸν ὅτι παρατηρήθη καὶ ἐνταῦθα περιοδικῶς τις ἡγλημάτων μεσολαβούντος εὐτυχῶς ἱκανοῦ χρόνου, καθ' ὃν μόνον τὰ ἀνω ρηθέντα ἐγκλήματα λαμβάνουσι χώραν καὶ τούτων μὲν τὴν αἰτίαν καίτοι πάντες, καὶ ἰδίαι αἱ ἀρχαὶ γνωρίζουσι, δὲν σπεύδουσι νὰ θεραπεύσωσι, δίδοντες τόπον εἰς τὴν ὁρμὴν τῆς νεότητος, ἀκούμενοι νὰ βλέπωσι σήμερον μὲν τοῦ γείτονος τὴν παιδικὴν ἀπαγομένην, ἀγνοοῦντες ὅμως ὅτι αὐριοῦν θὰ ἔλθῃ καὶ τῆς οἰκίας τῶν ἢ σεῖράς, περὶ δὲ τῶν αἰτίων τῶν ἄλλων ἐγκλημάτων θὰ ἔθετον θεμα εἰς τοὺς σοφοὺς, ἐὰν μὴ προελάμβανεν ὁ «φωρολογού-

μενος» νὰ ποιήσῃ ὁμοίως περὶ τῆς ἀδιαφορίας τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῇ προσηρτήσῃ τῶν χωρῶν· ἐδῶ τοῦ λόγου γενόμενος, ἰδοὺ τί ἤκουσα λεγόμενον πρὸ ὀλίγου μεταξὺ καλῶν ἀνθρώπων· αὐτὸ φορολογούμενος τὸ ἔκαμεν σὺν τὸν ἱεροκῆρυκα τοῦ μύθου, ὅστις ἔχων ἓνα καὶ μόνον λόγον ἀντιγεγραμμένον προσκλήθει δὲ καὶ ἐκ δευτέρου νὰ κηρύξῃ, εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ ἤρесе ὁ γῆσινός τοῦ λόγος εἰς τὸν κόσμον, τὸν ἐπαναλαμβάνει καὶ σήμερον· μὴ ἔχων δηλ. καὶ ὁ φορολογούμενος πρόχειρον ὕλην εἰς τὸ δεύτερον φύλλον ἀνετύπωσσε τὸ προηγούμενον θέμα του, ὅπερ ἔπρεπε νὰ ἐννοήσῃ ἡ Παλιγγενεσία καὶ νὰ μὴ ἐξοργισθῇ.

Ἡ πόλις καλλωπίζεται ὅλον ἐν καὶ ὁ Δήμαρχος ὡς κορωνίδα τῶν ἔργων του καλλωπίζει ἤδη τὴν πλατείαν τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων· εὐχόμεθα τὸ ἔργον του τοῦτο νὰ μὴ ᾔναι τὸ κύκνειον, νὰ μὴ ἴδωμεν καὶ ἐδῶ μὲ χρυσὰ γράμματα τὴν ὁνομασίαν του, διότι ἡμεῖς καὶ χωρὶς τούτων θὰ ἐνθυμούμεθα τὸν Εὐεργέτην Δήμαρχον, καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὸ μηχανικὸν νὰ μετρήσῃ καὶ πάλιν τὴν δυτικὴν γωνίαν τῆς πλατείας, διότι ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν φαίνεται ὀρθὴ γωνία, ἀλλ' ὀρεῖται πρὸς μεγάλην ἀσχημίαν τοῦ ὅλου ἔργου.

Χθὲς μᾶς ἦλθε καὶ Γερμανικὸν Café-chantant ἀπόσπασμα, ὡς δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν φυσιογνωμιῶν, τοῦ αὐτοῦ θιάσου ἀδαρβιάνου.

Υ. Γ. Ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα βέβαια καθίς περιμένει νὰ ἀκούσῃ ἀνοίξαντες θυρὸν κρίνου· ὅχι, ἀλλ' ἀλλάξω τὸν σκοπὸν, περὶ μέσας νύκτας διήλθεν ὁ βασιλεὺς μὲ τὴν συντροφίαν του ἐντεῦθεν, καὶ δὲν θὰ τὸ ἐμνησθόμεν ἐὰν δὲν μᾶς ἐξυπνοῦν 21 κανονισμοὶ· ὅ,τι προσείδομεν συνέβη· τὸ πλοῖον οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐσταμάτησεν, ἀλλὰ, διὰ νὰ εἰπωμεν πῶς ἀλήθειαν, καὶ ἡμεῖς ἐφυπνισθέντες ὑπὸ τῶν κανονισμῶν, ἐγυρίσαμεν ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸν, συλλογιζόμενοι ὡς ἐμποροὶ πλείοτερον τὰ ἐμπορικὰ κανόνια. Ἦλθον καὶ ἀπῆλθον διὰ νυκτός, ὦρα καλὴ Σας Ἀλφρακοῦ καὶ χαρὰ αὐτὰ πέντε βιλαέτια . . . Φᾶτε πιέτε μωρ' ἀδέρφια».

Νεῖκος.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΣΥΡΑ

Ὁ τρυφερός, ὡς τὸν ὀνομάσατε ἄλλοτε, βουλευτὴς μᾶς κ. Δούμας κατατρώχεται ἀπὸ τινος ὑπὸ ἰδιαιτέρας φρενολογικῆς νόσου τὴν ὁποίαν καλλίστα δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν *χαλασμανίαν*. Ὅ,τι καλὸν, ὅ,τι σωτήριον ἐπιδιώκεται διὰ τὴν ἀνάρθρωσιν τῆς δυστυχοῦς Σύρου ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς κινήσεως τῶν συμφερόντων, ὁ ἀνθρώπος βουλευτὴς μᾶς προσπαθεῖ νὰ τὸ χαλάσῃ. Καὶ ξεύρετε τί κατορθώνει; Μακάρι τὰ καπετάνια του καὶ τὴν ὥραιάν του ἐπισκερδαίνει.

Ἐσχάτως κατεκυρώθη τὸ μέγα διὰ τὴν Σύρον ἔργον τῆς προσεκτάσεως τοῦ λιμένος εἰς τὸν γνωστὸν κ. Μάτσιν διὰ κανονικῆς μεθοδίας, τοῦ ἑτέρου σπουδαίου συναγωνιστοῦ ὄντος τοῦ κ. Μανιάκ. Εἰς τὴν μεθοδίαν ταύτην ἔχον τρέ-

ζει ἀπὸ περάτων τῆς Σύρου καὶ τινες ἐγγύχωροι πρακτικοί, οἵτινες ὁμοῦ, ὡς μὴ πληροῦντες τὰ ὑπὸ τῆς προκηρύξεως ἀπαιτούμενα προσόντα, δικαίως ἀπερρίφθησαν.

Τί κάμνει ὁ κ. Δούμας, βλέπων προσεγγιζούσας τὰς ἐκλογὰς καὶ προτιθέμενος νὰ ἐκθέσῃ τὴν προσφιλεῖν του κοιλίαν ὡς κάλπην; Ἀποπειράται νὰ ἐξεγείρῃ τὸ φρόνημα μερικῶν Τραπεζιῶν, κτιστῶν, λιθοτόμων καὶ ἄλλων ἔργατῶν, διοργανίζει ὡς chef d' orchestre μουσικώτατον πατιρντί, τίθεται οὕτως εἰπεῖν ἐπὶ κεφαλῆς νταουλῶν καὶ ζουρνάδων καὶ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν μᾶς κ. Μπούμπουλη, τρεμόντων ἀμφοτέρων τὴν δικαίως αὐξάνουσαν ἐπιρροὴν τοῦ κ. Σκουλούδη, προσπαθεῖ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἀκυρωθῇ οὕτω ἡ ἐν Ὑδατικῇ τοῦ κ. Μάτσιν γενόμενὴ κατακύρωσις.

Οὐδὲν ὀλιγώτερον, οὐδὲν περισσώτερον, ζητεῖ ὁ κ. Δούμας νὰ ματαιωθῇ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ μεγάλου λιμενικοῦ ἔργου, ὅπερ εἶναι ὁ καταθύμιος πόθος ὅλης τῆς Σύρου. Ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἐκ τοῦ εἰδικοῦ πάχους καὶ βάρους του, ἔλαβε τὴν μεγάλην ἰδέαν περὶ ἑαυτοῦ ὥστε νομίζει ὅτι ἂν ματαιωθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς προκυμαίας, ἐκλεχθῇ ὁμοῦ αὐτὸς βουλευτῆς, ἡ ἰσορροπία εἶναι πλήρης διὰ τὰ συμφέροντα τῆς νήσου.

Δὲν ἔχομεν μεγάλην ἰδέαν περὶ τῆς ἐκστρώσεως κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ δὲν τὴν νομίζομεν οὔτε τὴν φρενοβλαβή, οὔτε τὴν δυσέρωτα, ὥστε ἐκ στοργῆς πρὸς τὸν καλὸν διευθυντὴν τῆς Πιστωτικῆς νὰ θυσιάσῃ τὰ συμφέροντα τῆς νήσου.

Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μείνωμεν μόνον μὲ τὴν διασέδασιν τὴν ὁποίαν ἐκάστοτε μᾶς γεννῶσιν αὐτὰ τὰ ἀθῶα κύλισματα τοῦ κ. Δούμα εἰς ἐπιχειρήσεις αἰτίνες δὲν εἶναι οὔτε διὰ τὸ ἀνάστημά του, οὔτε διὰ τὸν ὑδροκέφαλόν του.

Ἀνοσυριανός.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΒΑΡΝΗ

(Βραδονικητος τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία πρακτορείου «Πελέκειω»)

Βάρνα, 31 Αὐγούστου.—Δημογεροντικῶ Οὐκαζίῳ ἐγένοντο οἱ ἐξῆς διορισμοὶ καὶ προβιδιασμοί.

Μιχαὴλ Εὐσταθιάδης τέως διευθυντὴς τῶν Ἑλλ. Σχολείων Βάρνης διαώρισθαι Γενικὸς Γραμματεὺς Κοινότητος, βοηθὸς πολυμαθέστατος Παγώνης Ἀσπριώτου, συνταβλιστὴς κ. Ζήσης, μὲ βαθμὸν Βαλιᾶ. Τορτσάκης Ζήσης καθηγητὴς Ἑλλ. καὶ Γαλλικῆς. (Καλὴ πρόοδος! Δόξα σοι ὁ θεὸς ἀργήσαν νὰ σκεφθῶν περὶ σχολείων, ἀλλ' ἐπέτυχον. Ἀ! Κύρ Λευτέρη πολιτικοπολεμαθέστατε, τί λέγεις! Τὸ γυμνάσιον εἶχες δὲν εἶχες τὸ κούρντισες καὶ τοῦ χρόνου πάλε τὰ διόρθωσες. Μὴ χειρότερα.

Αὐτόθι.—Δι' ὁμοίου οὐκαζίου καὶ πατρικῆ προνοίας Σχολεῖον Γενὴ Μαχαλᾶ ἐκλείσθη οἰκονομίας ἐνεκεν. (Ἄς εἶναι καλὰ, πολλὰ μέχρι τοῦδε ἐξώδευσαν! Οἱ κάτοικοι συνοικίας Γενὴ Μαχαλᾶ κηρυχθήσονται Βούλγαροι. Νὰ μέσων, ὅπως ἰποθανάτισουν οἱ νῦν ἰθύνοντες τὰ τῆς Κοινότητος ἡμῶν τὰ χρυσὰ τῶν ὀνόματα. Ἐρόστρατοι!

Νέμισσι δέγε παρὰ πόδας προσβῆναι.

Αὐτόθι.—Πρόεδρος Κοινότητος ἐπεκύρωσεν ἅπαντα Δια-